

[Mimi Jakobsen]

sætningen af Flygtningenævnet. Men erfaringerne viser, at det bliver for tilfældigt, det giver ikke en betryggende situation, og det bliver af og til et spørgsmål om nogle, der kender nogle, der kan henvende sig osv., osv., osv. Så jeg var meget glad for, at fru Birthe Rønn Hornbech nævnte det, og jeg håber, vi kan tage det aspekt op med ministeren i løbet af udvalgsarbejdet.

Jeg vil slutte af med den almindelige salmesang om, at jeg håber, vi kan få et bredt flertal inden sommerferien, og at det så kan holde i nogle år.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, er forhindret i at være til stede, skal jeg i hendes sted og på mit partis vegne gøre nogle få bemærkninger. Fru Elisabeth Arnold har under behandlingen af sager tidligere på dagsordenen mere udførligt gjort rede for Det Radikale Venstres principielle synspunkter, og derfor skal jeg fatte mig kort.

Lad mig først fremhæve, at Det Radikale Venstre finder det fantastisk vigtigt, at der foretages en opstramning af sagsbehandlingen. Der er ikke nogen, der har glæde af, at sagsbehandlingen ikke er strammest muligt, at den ikke gennemføres så hurtigt og så præcist som muligt, og vi vil med stor glæde medvirke til alt, hvad der kan bidrage til en forbedret og en hurtigere sagsbehandling, uden at det går ud over væsentlige retssikkerhedsgarantier.

Jeg forstår på ministeren, at han er af samme opfattelse, at der i sig selv er et retssikkerhedshensyn i en hurtig sagsbehandling. Det er en tankegang, en synsmåde, som vi meget støtter.

Det har jo gang på gang været et grundproblem i en række asylsager, at den samlede sagsbehandling – af hvad årsag det end kan være – har været for langvarig, og det har i virkeligheden stillet myndighederne over for meget vanskelige afgørelser, når først sagsbehandlingen er blevet langvarig.

Der er i og for sig ikke tale om vidtgående ændringer i lovgivningen for at stramme sagsbehandlingen op. Der er snarere tale om flere ressourcer, større energi i en praktisk, ordentlig tilrettelæggelse af sagsbehandlingen. Det har mit partis meget store tilslutning.

Vurderet som helhed må man sige, at regeringens, ministerens forslag ikke er så forfærdelig vidtgående. Tidligere antydninger i be-

slutningsform her i Folketinget om, at der f.eks. skulle gennemføres kvoteordninger er jo væk fra lovforslaget, og jeg vil gerne notere på kreditkontoen, at dette forslag ikke er gentaget i lovforslaget. Jeg mener heller ikke, det ville have nogen særlig mulighed for at blive gennemført.

Det Radikale Venstre finder, at der i forslaget er ting, vi bryder os om, og ting, vi bryder os mindre om. Der er forslag om, at man i lovgivning skal forhindre de såkaldte barnebrude. Det forslag finder vi sympatisk nok; vi har givet udtryk for det ved adskillige lejligheder.

Vi er derimod meget imod en forøgelse fra 2 til 4 år af hjemsendelsesfristelserne ved de såkaldte proformaægteskaber. Jeg er enig med andre ordførere i, at det kan føre til meget ulykkelige forhold for nogle mennesker, hvis man ændrer denne frist.

Vi har også betænkeligheder ved 7-års-reglen, selv om vi har meget svært ved at se den praktiske rækkevidde af den nye foreslåede 7-års-regel. Min vurdering er den, at den nok ikke ville have så stor praktisk betydning. Og spørgsmålet er derfor: Skal den så gennemføres? Er den kun af symbolsk rækkevidde – ifølge ministeren? Eller er det noget, der har praktisk betydning? Det er noget, udvalget må prøve at vurdere.

Vi er meget interesseret i en virkelig grundig og ordentlig diskussion med ministeren om forsørgelsesreglerne. Vi har ingen interesse i – og ingen kan have en interesse i – at disse forsørgelsesregler ikke indrettes mest hensigtsmæssigt, at man ikke søger at undgå misbrug. Jeg har noteret mig, at Kommunernes Landsforening har fremført synspunkter på området. Jeg synes, man skal se på, hvorledes forsørgelsesreglerne virker i det praktiske liv i dag, og drage lære af, hvad kommunerne har gjort af erfaringer.

Jeg vil ikke gå længere ned i enkeltheder i forslaget, men jeg vil gerne sige, at ud fra mit partis synspunkt er der god mening i – og der er god vilje fra vores side – at prøve på at nå til et resultat.

Det Radikale Venstre deltog ikke i gennemførelsen af udlændingeloven i 1986. Vi er klar til at gøre et forsøg på at nå til en forståelse med regeringen og andre partier i denne omgang. Vi er rede til at gøre forsøget, men selvfølgelig ikke på en måde, som tilsidesætter væ-